

Forslag

til

Lov om forøgelse af den kommunale ejendomsbeskatning i købstæder m. v.

Fremsat den 22. april 1955 af *indenrigs- og boligministeren*.

§ 1.

Stk. 1. For de i købstæderne, herunder de sønderjyske flækker, beliggende faste ejendomme forøges den kommunale ejendomsbeskatning fra og med regnskabsåret 1956—57 ved forhøjelse af de i medfør af § 5 i lov nr. 188 af 20. maj 1933 fastsatte promiller for opkrævning af grundskyld og ejendomsskyld med henholdsvis 6,0 og 4,5, idet forhøjelserne dog ikke kan overstige henholdsvis 12,0 promille og 9,0 promille med fradrag af de i vedkommende kommune for perioden 1. april 1955—31. marts 1959 fastsatte grundskyld- og ejendomsskyldpromiller.

Stk. 2. Forsåvidt angår ejendomme, der i medfør af byggestøttelovgivningen helt eller delvis er fritaget for den på bygningerne faldende del af de kommunale ejendomsskatter, finder den i stk. 1 foreskrevne forhøjelse af promillen (tillægspromillen) for opkrævning af kommunal ejendomsskyld anvendelse i følgende omfang:

a) Ejendomme, for hvilke den i henhold til byggestøttelovgivningen indrømmede skattefritagelse regnes fra et tidspunkt, der ligger før den 1. april 1947, skal svare kommunal ejendomsskyld med den fulde tillægspromille.

b) Ejendomme, for hvilke den i henhold til byggestøttelovgivningen indrømmede skattefritagelse regnes fra et tidspunkt, der

ligger indenfor tidsrummet 1. april 1947—31. marts 1950, skal — i det omfang fritagelse for den ordinære ejendomsskyld er gældende — kun svare kommunal ejendomsskyld med $\frac{2}{3}$ af tillægspromillen.

c) Ejendomme, for hvilke den i henhold til byggestøttelovgivningen indrømmede skattefritagelse regnes fra 1. april 1950 eller senere, er i tilsvarende omfang fritaget også for den af nærværende lov følgende forøgelse af den kommunale ejendomsskyld.

§ 2.

Såfremt der i en bygning findes lejligheder, der omfattes af bestemmelsen i § 77, stk. 6, i lov nr. 251 af 14. juni 1951 om leje, som ændret ved lov nr. 106 af 14. april 1955, fritages ejendommen for den del af den forhøjede kommunale ejendomsskyld, som forholdsmæssigt falder på de pågældende lejligheder. Ingen del af den forhøjelse af ejendomsskylden, der herefter måtte påhvile ejendommen, skal gennem en lejeforhøjelse kunne pålægges lejerne af disse lejligheder.

§ 3.

De indtægter, kommunerne oppebærer som følge af den i nærværende lov foreskrevne forhøjelse af promillerne for opkrævning af grundskyld og ejendomsskyld, skal henlægges til en særlig, fra kommunens øvrige midler udskilt fond til imødegæelse

af eventuelle tab på kommunale garantier for statslån i henhold til byggestøttelovgivningen. Med indenrigs- og boligministerens samtykke og på nærmere af denne fastsatte vilkår kan fondens midler fra og med regnskabsåret 1960—61 tillige anvendes til

finansiering af kommunens anlægsvirksomhed, herunder til saneringsformål.

§ 4.

Indenrigs- og boligministeren fastsætter de nærmere regler for lovens gennemførelse.

Bemærkninger til lovforslaget.

Af den betænkning, der den 1. april 1955 blev afgivet af folketingets udvalg bl. a. vedrørende den nu gennemførte lov om ændring i lov om leje, fremgår det, at indenrigs- og boligministeren har givet tilsagn om til yderligere udligning af spændvidden mellem det ældre og nyere huslejeniveau at fremsætte lovforslag om en forhøjelse af ejendomsbeskatningen i købstæderne svarende til en husleje-forhøjelse i de ældre ejendomme på ca. 3 pct. Når forhøjelsen af ejendomsskatterne begrænses til købstæderne, skyldes det, at der i Københavns og Frederiksberg kommuner allerede med virkning fra 1. april 1955 er sket en betydelig forøgelse af ejendomsbeskatningen, og at der uden for bykommunerne i forvejen findes en meget høj beskatning af faste ejendomme. Derimod er de gennemsnitlige grund- og ejendomsskyldpromiller for købstæderne praktisk talt ikke steget i de sidste 20 år.

I overensstemmelse hermed fremsættes nærværende forslag til lov om forøgelse af den kommunale beskatning i købstæder m. v., hvorved der i § 1, stk. 1, foreslås en forhøjelse af promillerne for opkrævning af grundskyld og ejendomsskyld med henholdsvis 6,0 og 4,5. Da de gældende grundskyldspromiller varierer noget fra købstad til købstad (i hovedsagen mellem 3 promille og 9 promille, men grundskyldspromillen i to sønderjydske flækker er dog over 12 promille), har man til udligning heraf foreslået, at de i lovforslaget foreskrevne tillægspromiller for opkrævning af ejendomsskyld og grundskyld ikke må overstige henholdsvis 12 promille og 9 promille med fradrag af de i vedkommende kommune for perioden 1. april 1955—31. marts 1959 fastsatte ordinære promiller. Efter formuleringen af bestemmelsen fastsættes tillægspromillerne således een gang for alle for hver købstadkommune, men kommunerne kan herudover i samme omfang som hidtil forhøje deres ordinære grund- og ejendomsskyldpromiller for senere 4-års perioder.

På linie med principperne i de nylig gennemførte ændringer i lejeloven, foreslås det, at den øgede huslejebyrde, der følger af nærværende lov, mindskes for de nyere ejendommers vedkommende, hvor

huslejeniveauet i forvejen er højt. Ifølge forslaget § 1, stk. 2, skal forhøjelsen af ejendomsskyldpromillen således ikke have virkning for ejendomme, der i forvejen er fritaget for kommunal ejendomsskyld i medfør af byggestøttelovgivningen med virkning fra 1. april 1950 eller senere. Da det åremål, for hvilket fritagelse for ejendomsskyld indrømmes i medfør af byggestøttelovgivningen, regnes fra den 1. april, der følger nærmest efter den første vurdering til ejendomsskyld af ejendommen med fuldført byggeri, vil den foreslåede tidsgrænse betyde, at ejendomme, der er fuldført efter 1. oktober 1948, ikke kommer til at svare forhøjet ejendomsskyld, idet sådanne ejendomme først vil blive vurderet som fuldført byggeri pr. 1. oktober 1949 med skattemæssig virkning fra 1. april 1950.

På tilsvarende måde foreslås det, at ejendomme, for hvilke den i henhold til byggestøttelovgivningen indrømmede skattefritagelse regnes fra et tidspunkt, der ligger mellem den 1. april 1947 og 31. marts 1950, kun skal svare ejendomsskyld med $\frac{2}{3}$ af den foreskrevne tillægspromille. Denne bestemmelse vil finde anvendelse på ejendomme, der er fuldført mellem 1. oktober 1945 og 1. oktober 1948.

Ejendomme, for hvilke skattefritagelsen regnes fra et tidspunkt, der ligger før den 1. april 1947, d. v. s. ejendomme fuldført før 1. oktober 1945, skal derimod — på samme måde som alle ejendomme, der ikke er fritaget for ejendomsskyld i henhold til byggestøttelovgivningen — svare kommunal ejendomsskyld med den fulde tillægspromille.

Den til gennemførelsen af disse aftrapningsregler nødvendige opdeling af de faste ejendomme alt efter det tidspunkt, fra hvilket skattefritagelsen i medfør af byggestøttelovgivningen gælder, vil kunne foretages af kommunerne på grundlag af allerede foreliggende lister, således at ordningen vil kunne gennemføres uden større administrativt besvær for kommunerne. I tilfælde, hvor en ejendom i medfør af boligstøttelovgivningen er blevet fritaget for den del af de ordinære ejendomsskatter, der skyldes en forøgelse af forskelsværdien som følge af om- eller tilbygning, vil endvidere den af vurde-

F. t. l. om forhøjelse af den kommunale ejendomsbeskatning i købstæder m. v.

ringsmyndighederne i denne anledning foretagne fordeling af forskelsværdien umiddelbart kunne lægges til grund ved beregningen af forhøjelsen af ejendomsskylden.

Efter forslaget § 2 er endvidere ejendomme, hvori der findes lejligheder, der omfattes af bestemmelsen i lejelovens § 77, stk. 6, fritaget for den del af den forhøjede ejendomsskyld, der forholdsmæssigt falder på de pågældende lejligheder. Det drejer sig om lejligheder i ejendomme, der er beliggende i kommuner med mere end 10 000 indbyggere, og hvis opførelse er påbegyndt før 1890, dersom lejen for lejligheden den 1. september 1939 ikke oversteg 800 kr. årligt. Såfremt hele ejendomsskyldforhøjelsen ikke herved bortfalder, skal den tilbageblivende

forhøjelse af ejendomsskylden dog ikke kunne medføre lejeforhøjelse for lejerne af de nævnte lejligheder, men alene for de øvrige lejere.

Efter forslaget § 3 skal de midler, der tilvejebringes gennem den foreslåede forhøjelse af grund- og ejendomsskyldpromillerne, henlægges til en særlig fond til imødegåelse af tab på kommunale garantier for statslån i henhold til byggestøttelovgivningen. Fra og med regnskabsåret 1960—61 vil indenrigs- og boligministeren dog i forbindelse med udøvelsen af sit almindelige tilsyn med kommunerne kunne tillade, at fondens midler tillige anvendes til finansiering af kommunens anlægsvirksomhed, herunder til saneringsformål. De nærmere vilkår herfor forudsættes fastsat i det enkelte tilfælde.